

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul L Nr. 11816 Prima ediție Duminică 17 august 1980 6 PAGINI - 30 BANI

ÎN ÎNTÎMPINAREA MARII SĂRBĂTORI Țara își pregătește panourile de onoare

Instalație modernă pentru fabricarea coloranților

În cadrul întreprinderii „Colorom”-Codlea a fost pusă în funcțiune, în cinstea celei de-a 38-a aniversări a eliberării patriei noastre, o nouă instalație de fabricare a coloranților italoamericani de cupru, produse care o largă utilizare în fabricarea lacurilor și vopselelor, a maselor plastice și cauciucului, precum și în realizarea altor tipuri de coloranți. Odată cu intrarea în producție a noii instalații, necesitățile economiei naționale la acest sortiment de coloranți vor fi satisfăcute integral. În același timp va rezulta și un excedent de producție care va fi oferit la export. Concepția constructivă tehnologică avansată a noii instalații, gradul superior de automatizare și mecanizare a operațiilor asigură o eficiență economică superioară procesului de producție. (Nicolae Mocanu).

Producție fizică peste plan

Colectivele de oameni ai muncii din industria municipiului Baia Mare raportează obținerea, în cinstea sărbătorii de la 23 August, a unor succese importante, depășind și — în perioada care a trecut din acest an — cu 70,5 milioane lei sarcina de plan la indicatorul producție fizică. În expresie fizică, producția suplimentară reprezintă 310 tone plumb în concentrate, 410 tone zinc în concentrate, 426 tone cupru în concentrate, importante cantități de mobilă, sticlărie și ceramici dinău confecții și alte produse. (Gh. Sălău).

Productivitate înaltă — mai mult cărbune

Desfășurând larg întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, minerii de la Exploatarea carboniferă Filippești de Pădure, Județul Prahova, obțin rezultate deosebite în creșterea productivității muncii. De la începutul anului și până în prezent, ei au extras mai bine de 30 000 tone cărbune peste plan, depășindu-și angajamentul asumat. Datorită îndeosebit organizării mai judicioase a muncii în abatare și folosirii din plin a capacității utilajelor, productivitatea muncii a crescut peste prevederile planului, iar valoarea producției nete a sporit în acest an cu 1874 lei pe fiecare om al muncii. Pe panoul de onoare al întrecerii se află înscrise numele brigăzilor înaltei productivități conduse de Constantin Drișlea, Alexandru Husan, Nicolae Nițescu, Ștefan Dinu, Constantin Oprea, Nicolae Moraru. (Constantin Căpraru).

Economii de metal

În cinstea marii sărbători, colectivele întreprinderii „Unio” din Satu Mare a economit 240 tone metal, din care pot fi fabricate 30 locomotive de mină, 240 MWh energie electrică și 250 tone combustibil convențional. O contribuție deosebită la obținerea acestor realizări au adus-o echipele conduse de căpitanii Iosif Pop și Victor Hudin, de turnătorul Francisc Roș, forjorul Gheorghe Polgar și de sudorul Ioan Roman. (Octav Grumeza).

Succese ale energeticienilor din Constanța

Colectivul întreprinderii de rețele electrice Constanța a pus în funcțiune linia de transport de 400 kV Constanța-Nord — Sirmian, care are o lungime de 29 km. Prin realizarea acestei antere energetice se îmbunătățesc condițiile de alimentare cu energie electrică a unor mari consumatori, cum sînt sistemele de irigații și Combinatul metalurgic Tulcea. În pierderea de energie în rețea se reduce cu 50 000 kWh pe an. Finalizind această lucrare într-un timp record, în cinstea zilei de 23 August, colectivul întreprinderii raportează că a realizat, tot înainte de termen, lucrările de alimentare cu energie electrică a noilor ansambluri de locuințe din municipiul Constanța. (George Mihăescu).

VENITUL NAȚIONAL

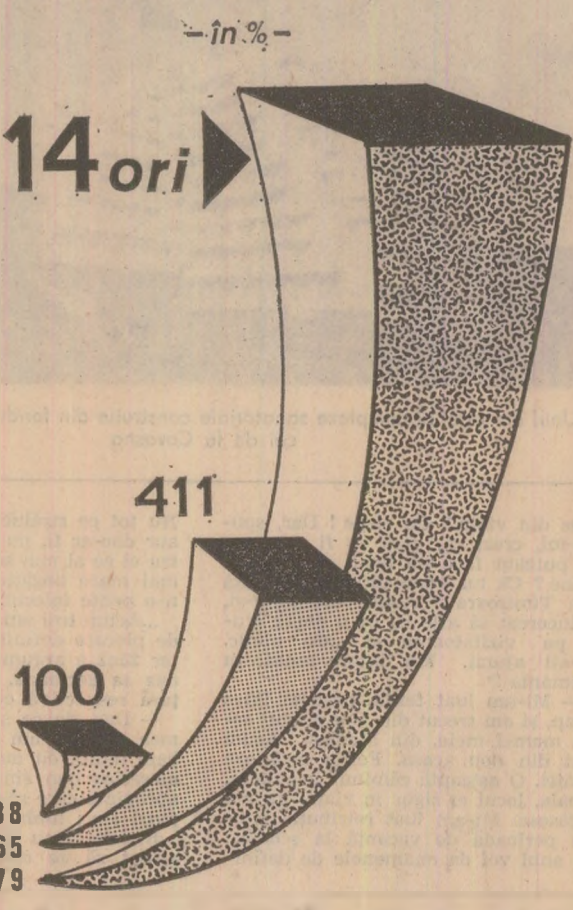
izvorul dezvoltării economice, al ridicării bunăstării

În anii construcției socialiste și, deosebite, după Congresul al IX-lea al P.C.R., concomitent cu dezvoltarea în ritm susținut a producției materiale, partidul nostru a pus un accent deosebit pe edificarea unei economii robuste, moderne și eficiente, capabilă să asigure valorificarea superioară a resurselor materiale și umane ale țării, creșterea productivității muncii sociale și sporirea, pe aceste căi, în ritm înalt a venitului național. Politica de repartizare judicioasă a venitului național pentru dezvoltare și consum — politică de înaltă răspundere pentru interesele fundamentale ale oamenilor muncii, în deplină concordanță cu cerințele propagării României socialiste — a asigurat creșterea puternică a potențialului economic al țării, concomitent cu ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

● În anul 1979, venitul național a fost de 14 ori mai mare față de 1938, în perioada 1966-1980 înregistrind un ritm mediu anual de creștere de 9,1 la sută;

● Începind cu anul 1971, datorită sporirii mai accentuate a eficienței economice, ritmul anual de creștere a venitului național — 10,5 la sută — a depășit pe cel al produsului social, de 9,8 la sută;

● În anul 1979, ponderea industriei în crearea venitului național reprezenta 58,5 la sută, față de 48,9 la sută în 1965 și 30,8 la sută în 1938.

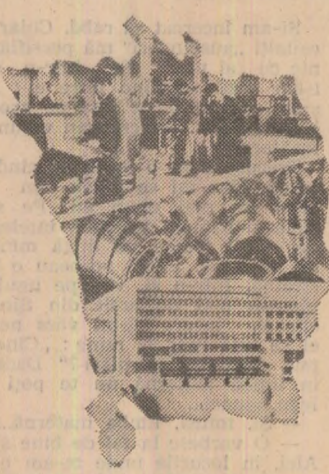

ANII NOULUI DESTIN AL ROMÂNIEI SOCIALISTE

JUDEȚUL VASLUI

O ilustrare strălucită a justetei politicii partidului de dezvoltare armonioasă a tuturor județelor patriei

Convorbire cu tovarășul Gheorghe CILIBIU prim-secretar al Comitetului județean Vaslui al P.C.R.

Evenimentele din August 1944, cînd întregul popor s-a ridicat ca un singur om să-și apere ființa națională, să-și redobîndească libertatea, au marcat o cotitură radicală în istoria patriei. Ce au semnat anii socialismului alături de boagi în transformări înnoitoare pentru județul Vaslui?

— În perspectiva deceniilor care au trecut de la acei ani grei ne apare în întreaga sa lumină adevărul că factorul hotărîtor al înfringerii tuturor obstacolelor, al

asigurării mersului neabătut înainte pe calea progresului și bunăstării — a constituit munca tenace și eroică a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare, a altor categorii de cetățeni și părtiri sociale conduse de Partidul Comunist Român. Și firește, în acest mare front al muncii poporului român s-au aflat, umăr la umăr, și muncitorii, țărănimii și intelectuali județului nostru. O dezvoltare cu adevărat spectaculoasă a cunoscut județul Vaslui în cei 15 ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului ca urmare a promovării cu deosebită consecvență a politicii de repartizare rațională a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării. Accelerarea ritmului de creștere economică-socială a județului după acest congres istoric, realizările obținute în toate domeniile de activitate sînt organice legate de suflul dinamic, înnoitor pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, i-a imprimat strategiei dezvoltării multilaterale a patriei.

Perioadă se caracterizează în faptul că în anul 1980 atingem finalul unei etape importante în dezvoltarea sa, realizarea unei producții industriale de peste 10 miliarde lei, marind transformarea acestor meșteșugari, ce păreau odinioară sortite pe vecie inapoierei economice, într-un județ industrial-agrar înflorit și, totodată, îndeplinirea sarcinii stabilite în acest sens de Congresul al XI-lea al partidului. Statistic, cei 15 ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului — cu adevărat fără precedent în istoria acestor plături — înseamnă saltul de la 1,2 miliarde lei în 1965 la o producție industrială de opt ori mai mare în 1980. Dezvoltarea puternică a industriei județului se caracterizează totodată și prin îmbunătățirea structurii acesteia, apariția unor ramuri industriale moderne, de înalt randament. S-a ajuns, astfel, ca în prezent industria constructoare de mașini să reprezinte peste 40 la sută în producția globală industrială, iar industria ușoară să dețină 26 la sută.

O puternică dezvoltare a cunoscut agricultura, ramură cu tradiție în economia județului, Vasluiul fiind astăzi unul din principalele bazine viticole ale țării (ocupînd locul IV pe țară după suprafața cultivată cu viță de vie și la producția totală de struguri) și fiind al zecelea mare producător de cereale. Pe ogorele județului lucrează în prezent peste 4 500 tractoare, mai multe decît în întreaga Românie a anului 1938 — mai bine de 1 000 combine autopropulsate și circa 6 000 de alte tipuri de mașini agricole moderne. O mare atenție s-a acordat dezvoltării continue a sectorului creșterii animalelor, ceea ce a făcut ca ponderea zootehniei în totalul producției agricole să crească de la 20,6 la sută în 1965 la 34,9 la sută în anul 1979. Ca urmare a sprijinului permanent acordat de stat și a muncii susținu-

Convorbire consemnată de Vasile AVRAM (Continuare în pag. a IV-a)

La invitația președintelui Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Unite Camerun, Ahmadou Ahidjo, va face o vizită oficială în țara noastră

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, Ahmadou Ahidjo, președintele Republicii Unite Camerun, va efectua o vizită oficială în România, în a doua parte a lui august 1980.

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe conducătorul delegației economice guvernamentale a R. S. Vietnam

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, sîmbătă, la Snaagov, pe tovarășul Do Muoi, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Vietnam, viceprim-ministru al guvernului, președintele părții vietnameze în Comisia mixtă guvernamentală de colaborare economică și tehnico-științifică dintre Republica Socialistă Vietnam și Republica Socialistă România, care, în fruntea unei delegații economice guvernamentale a R.S. Vietnam, a participat la lucrările celei de-a VI-a sesiuni a comisiei, desfășurate la București.

La primire a luat parte tovarășul Ion Ioniță, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru al guvernului, președintele părții române în comisie.

Au fost de față Ion Medrea, ambasadorul României la Hanoi, și Tran Thuan, ambasadorul Vietnamului la București.

Conducătorul delegației a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut călduros și urări cordiale din partea tovarășului Le Duan, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Vietnam.

Mulțumind, tovarășul Nicolae Ceaușescu a rugat să se transmită tovarășului Le Duan un cald salut și cele mai bune urări.

În timpul întrevederilor s-a relevat cu satisfacție că relațiile de prietenie și colaborare româno-vietnameze au cunoscut o evoluție ascendentă în spiritul și pe baza înțelegerilor convenite cu ocazia dialogului la nivel înalt de la București și Hanoi. A fost exprimată, de ambele părți, dorința de a ex-

ACORDUL GLOBAL — formă superioară de organizare și retribuire CÎT MUNCEȘTI, ATÎT CÎȘTIGI!

Practica activității desfășurate pe multe șantiere de investiții demonstrează cu pregnanță că acordul global constituie o formă superioară de organizare a lucrărilor și de retribuire a muncii, menită să contribuie într-o măsură la accelerarea ritmului de execuție pentru realizarea în termen și chiar înainte de termen a nolor obiective productive, la creșterea productivității muncii, reducerea costurilor și îmbunătățirea calității lucrărilor — într-un cuvînt, la obținerea unei eficiențe economice sporite.

Caracteristica esențială a aplicării acordului global constă în stabilirea unor responsabilități reciproce și bine delimitate între formațiile de muncă — executante ale lucrărilor — și conducerea unităților de construcții-montaj, în calitate de beneficiare de contract. Fapt de natură să implice, în permanență, eforturi comune și strîns corelate pentru stabilirea de condiții tehnice și organizatorice de muncă bine precizate, pornind de la pregătirea lucrărilor, asigurarea materialelor și fronturilor de lucru necesare,

Înaltă de a răspunde la aceste întrebări, să reținem că acordul global este o formă superioară de organizare și retribuire a muncii, menită să contribuie într-o măsură la accelerarea ritmului de execuție pentru realizarea în termen și chiar înainte de termen a nolor obiective productive, la creșterea productivității muncii, reducerea costurilor și îmbunătățirea calității lucrărilor — într-un cuvînt, la obținerea unei eficiențe economice sporite.

Caracteristica esențială a aplicării acordului global constă în stabilirea unor responsabilități reciproce și bine delimitate între formațiile de muncă — executante ale lucrărilor — și conducerea unităților de construcții-montaj, în calitate de beneficiare de contract. Fapt de natură să implice, în permanență, eforturi comune și strîns corelate pentru stabilirea de condiții tehnice și organizatorice de muncă bine precizate, pornind de la pregătirea lucrărilor, asigurarea materialelor și fronturilor de lucru necesare,

Practica activității desfășurate pe multe șantiere de investiții demonstrează cu pregnanță că acordul global constituie o formă superioară de organizare a lucrărilor și de retribuire a muncii, menită să contribuie într-o măsură la accelerarea ritmului de execuție pentru realizarea în termen și chiar înainte de termen a nolor obiective productive, la creșterea productivității muncii, reducerea costurilor și îmbunătățirea calității lucrărilor — într-un cuvînt, la obținerea unei eficiențe economice sporite.

— În ce mod? — În primul rînd, prin adoptarea unor soluții și tehnologii de execuție moderne și rapide, intervine în discuție tovarășul Gheorghe Pietreșu și a unor metode de primdere a elementelor de construcție pretențioase ca manoperă. Ce am vrut să arăt prin acest exemplu? Că prin aplicarea acordului global au fost stimulate gîndirea și spiritul de inițiativă, adică nu ne-am apucat de treabă decît după ce am stabilit clar în ce mod vom lucra și ce va avea de făcut fiecare dintre noi. Și în funcție de cum am gîndit noi, im-

preună cu conducerea șantierului, lucrările au fost bine organizate, n-ssu asigurată la timp materialele și utilajele de execuție necesare. Cît de desigur distingițiile oamenilor din cele două formații, vă pot spune că, în mod curent, acestea au sporit corespunzător cu depășirea normelor, situația frecvent între 30 și 40 la sută. Pe un alt șantier, cel al întreprinderii „Danubiana”, un punct de vedere similar: — De acum nu vom mai lucra decît în acord global — ne spune dulgherul Aurel Voicu. Motivul e simplu. Am cîștigat bine și, totodată, am rezolvat fără bătăie de cap problema disciplinii și ordinii în muncă. Pentru că fiecare muncitor este direct interesat să execute conștiincios partea de lucrare ce-i revine, să se încadreze în normele de consum de materiale. Cu alte vorbe, am devenit fiecare din noi un gospodar mai exigent, mai precisat la locul său de muncă. Cît despre calitatea lucrărilor, nu vă pot spune altceva decît că am primit, nu o dată, felicitări.

Prețuim la început că Truștul de construcții industriale din București nu a avut o situație prea bună în privința aplicării acordului global. Într-adevăr, numai cu cîteva luni în urmă, mai precis la sfîrșitul lui februarie, gradul de extindere a acestei forme de organizare și retribuire a muncii pe ansamblul șantierelor truștului era de numai 69 la sută. Sigur că această situație avea o serie de implicații negative, reflectate prin anumite scăderi de ordin organizatoric, ceea ce a determinat, în primul rînd, nerealizarea unui volum destul de mare de lucrări pe diferite șantiere. Între timp s-a produs o serioasă schimbare în bine. Acum, în sistemul acordului global

Cristian ANTONESCU (Continuare în pag. a III-a)

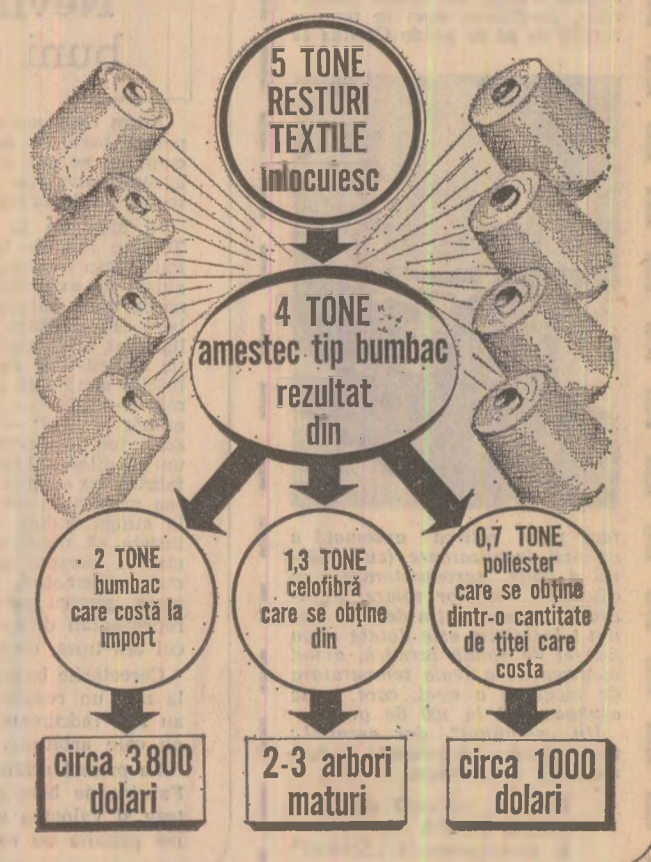
RESTURILE TEXTILE — o importantă resursă materială care trebuie larg valorificată

În gospodăria fiecăruia rîmin haine, lenjerie, covoraie, cărora, după uzare, li se dă o utilizare minoră, multe din ele ajungînd la lada de gunoi. Asemenea resturi textile, petice, cirpe, fire rămase de la diferite ambalaje sau produse aruncate prin diferite locuri, mai întîlnim și în unitățile în care lucrăm, în întreprinderi, pe șantiere. Și multora li se pare firesc să fie așa, pentru că nu cunosc cu ce preț se fabrică textilele și, mai ales, că resturile textile pot reintra, după anumite prelucrări, în circuitul productiv, asigurînd importante economii. Rețineți, apăsător, cîteva date:

- Prin aplicarea rezultatelor unor cercetări referitoare la valorificarea peticelor de țesături tip bumbac se pot asigura fire de vignon pentru fabricarea a 15 milioane mp țesături;
- Peticele de tricotaie și ștrentul de lînă pot servi la fabricarea de 16 000 mp covor elastic interțesut, utilizat la fabricarea mobilei;
- Un metru cub de gunoi menajer conține peste 17 kg de resturi textile; și se apreciază că în cantitățile de resturi menajere existente în marile orașe ale țării se află cel puțin 100 000 tone de resturi textile.

OAMENI AI MUNCII, CETĂȚENI!

O imensă resursă — resturile textile — așteaptă mina și inventivitatea gospodarului pentru a fi valorificată! Să colectăm, să sortăm, să predăm pentru a fi recirculate în producție toate resturile textile din gospodăriile noastre, din unitățile în care lucrăm! Recuperînd materialele textile refolosibile asigurăm importante economii valutare — în interesul dezvoltării economiei naționale, al ridicării nivelului de trai!

FAPTUL DIVERS

„Veți mai auzi de ea”

În Țara Galilor (Marea Britanie) a avut loc un concurs la care au participat muzicieni de toate vârstele din numeroase țări din lume. La sfârșitul concursului, prezidențialul juriu a numit rezultată: Locul I: România; Locul II: România; Locul III: Anglia.

Cine sînt muzicienii din România? Sînt, de fapt, două fete: Anca Daniela Mihut din Cluj-Napoca și Fausta Ungureanu din Brașov.

Cine este Anca Daniela Mihut, laureata concursului, învitată în mod special să încheie cu două cîntecuri românești concertul de gală al cîștigătorilor concursului?

Anca Daniela Mihut este pianistă și cântărea. În imagine: Anca Daniela Mihut și Fausta Ungureanu, cîntărețe. Anca Daniela Mihut este pianistă și cântărea. În imagine: Anca Daniela Mihut și Fausta Ungureanu, cîntărețe.

De ce să vorbim numai despre recorduri sportive?

De ce să vorbim numai despre recorduri sportive, cînd și în munca noastră de zi cu zi se înregistrează performanțe, unele dintre ele de-a dreptul spectaculoase? — se întreabă și ne întorcem la Născăuț, zeful fermit Lunca Veche a I.A.S. Vetrîșoara, județul Vaslui. Adăuga el — zilele acestea am încheiat bilanțul la

producția de lînă pe 1980, cu ajutorul propriului record din anul trecut. Avem în plan să de la fiecare din cele 3000 de oi să obținem cîte 10 kilograme lînă de bună calitate. Șițit cît am obținut? În medie, cu cîte 6,5 kilograme de lînă, peste ce ne-am propus. Este un record?

— Este! — I-am răspuns. — Atunci mai notați unul: de la unele oi am realizat și 21 kg de lînă. Ei, ce ziceți? — Ce să zicem? Zicem că e bine. Chiar foarte bine. — Decamdată. La anul, vrem să fie și mai și!

Apă caldă la... comandă

Ceea ce vedeți în imagine nu este altceva decît o... microcentrală solară imaginată și realizată în atelierul de electronică al Casei pionierilor și sîmilor patriei din orașul Iuduj. Această creație a pionierilor iudujeni servește, deocamdată, la încălzirea apei menajere și a serelor experimentale ale Casei pionierilor. Incalzirea apei la temperatura de 60 de grade Celsius se

face prin rotirea automată a oglinzii focalizatoare (cu ajutorul a două servomotori) în căutarea... razelor solare. Și a ceea ce, în mai puțin de... un minut! Instalajul este dotat și cu un fel de sondă termică, care măsoară temperatura de încălzire a apei, care poate ajunge pînă la 100 de grade.

Un „amănunt”, dar esențial: toate piesele componente au fost realizate de pionieri.

Rubrică realizată de Petre POPA și colaboratorii „Scinteii”

DREPTUL LA ODIHNĂ — un drept cîștigat prin muncă

● Aproape 470 000 de oameni ai muncii beneficiază, anual, de odihnă și tratament prin sindicate ● În cele 11 complexe sanatoriale proprii își îngrijesc sănătatea peste 40 000 de membri ai cooperativelor agricole ● Peste 150 000 de tineri, majoritatea muncitori, își petrec concediul de odihnă în cele 19 baze turistice ale B.T.T. de la munte și mare sau vacanța de vară în cele 11 tabere pentru elevi și studenți

Hotelul „Belvedere” — unul din frumoasele edificii noi din renumita stațiune Băile Felix

Cu cîteva luni în urmă eram martori unui moment plăcut din viața colectivului întreprinderii de confecții și tricotație București. Făcîndu-se bilanțul realizărilor tuturor unităților industriale ușoare, pe 1979, se constata că această veritabilă catedrală a confecțiilor se situa în fruntea întregului socialist. Drept pentru care i s-a acordat drapelul de frunză pe ramură.

„Nu e prima oară cînd obținem acest „trofeu” al hîniciei. Bucuria e însă mare, pentru că e tot mai greu să te menții printre primii. În timp ce notam cele de mai sus, spuse de tovarășa Gherghina Ionescu, președinta sindicatului, privirea mi-a căzut pe o carte postată ilustrată. „Succese, urări de sănătate din frumoasa stațiune Băile Herculane, din partea fami-

liei Sebe”. El mecanic, ea muncitoare, aici, la I.C.T.B., și-au petrecut 18 zile în această localitate în care, oîndva, trebuia să fi cap în coronat ca să te bucuri de efectul binefăcător al apei, de frumusețea împrejurimilor, de confortul hotelurilor luxose. În ziua în care făcăm acest însemnăt, în diferite secții se înregistrează aproape 150 de... „absențe”. 150 de muncitori și

ales din viață? Cu cîrpe! Dar, spunem-ne, crezi că, dacă ai fi vrut, nu le puteam face pe banii muncii de mine? Că nu eram ultima laborantă din Timișoara? „Apoi, revenindu-și, a încercat să arde cu ce o poate ajuta pe vizitatoarea ei. „Cu nimic. M-am ajutat. Mă întorc acasă. În România!”

— Mi-am luat fetița, nascută între timp, și am trecut din nou pragul casei mamei mele, din Medias. Acum sînt din nou acasă. Fetița mea are buni. O așteaptă cîmînuț, grădinița, școala, locul ei sigur în viață. Eu mă regăsesc. Mi-am luat retribuția pentru perioada de vacanță la școală. La anul voi da examenul de defini-

tiat... M-am văzut cu cîteva foști colegi, care mi-au dat conspectele lor... Cum vi se pare viața aceasta... normală? — În prima zi, sînd mi-am reluat activitatea de profesor, m-am temut că totul e un vis. Aș fi vrut în dimineața aceea să-i opresc din drum pe oamenii care mergeau la uzino în instituții, la locurile lor de muncă. Să le spun că-mi pare rău că eu n-am fost aici cînd s-au ridicat blocurile de apartamente, că eu n-am fost parte la așezarea terenului care face Mediasul de nerecunoscut. Dar că voi recupera totul.

O poveste asemănătoare la Sibiu. Așa sustine Walter Zinz, de profesie timpliar de mobilă. Ți întinse în dreptul porții cu numărul 1, pe strada Decebal, împreună cu soția sa, Constanța, și cu fiica sa, Claudia, pe care o aducea de la bunici.

Walter Zinz a fost plecat în altă țară cînd Italia, în R.F.G. — Oricum s-a chemat țara în care pleci, important e un lucru: o lași pe a ta... Cu viața ta cu tot. Indiferent dacă ești de naționalitate română, sas, svab, orice-al fi. Și asta se plătește greu. Cu ani de viață risipită prin străini. Ba uneori... Așa încît, dacă cineva ar dori să facă pasul acesta, să mă întrebe întii pe mine.

Iar de lucru l-au găsit la un antreprenor de construcții, că salariați, oameni buni — le-a zis. — Sîm, dar mina de lucru calificată, scump plătită, înseamnă concurență de ani și ani. Pentru un „Ausländer” e greu să pătrundă. („Ausländer” — vomelto).

— Dar eu sînt de naționalitate germană, ca și voi, de ce mă faceți „ausländer”? — Oficial, în acte, da. Dar pînă nu te împămîntenesc, trebuie să lucrezi ce se găsește în țara ta.

Pe locul șantier de construcții — toți „ausländerii”. Adică oameni veniți din țări unde nu e nevoie de brațele lor. — M-am privit chiorșii de la bun început. Unul dintre ei, așînd că vin din România, m-a întrebat dacă „și acolo o tot ai de greu de găsit de lucru” ca în țara lui de baștină. „Pe dracu, greu! Doar cine nu vrea nu găsește. Eu însă sînt de naționalitate germană și am venit aici la al mei”. „Păi, deci ești în al tăi, de ce nu le ceri să-ți dea ceva mai bun, de ce te bați pe plînea noastră?” Chiar așa mi-au zis. Și m-am dus. Nu la ruda, ci la ele aveu necazurile lor, în spărie. Funcționarului i-a plăcut accentul meu săsesc. Iar cînd i-am spus că sînt timpliar de mobilă, cunoscut în Sibiu, m-a privit chiar

REALITĂȚI ALE ROMÂNIEI SOCIALISTE

DREPTUL LA ODIHNĂ

— un drept cîștigat prin muncă

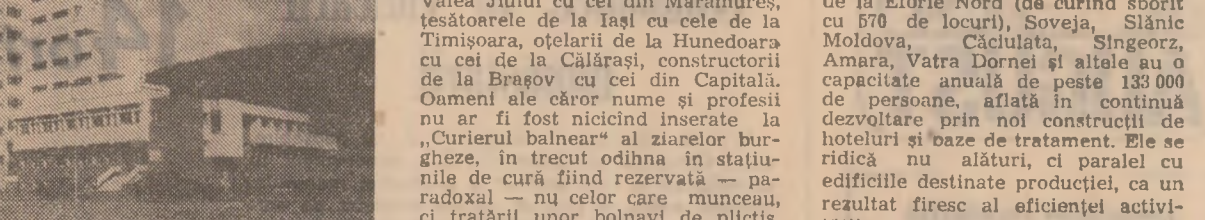
muncitoare, din toate compartimentele de activitate, se aflau la odihnă, la munte sau la mare. Elena Vîjbe, din secția 6 — la Locul Rosu; Elena Neguț, din secția 11 — la Fredeal, Sotî Nae, din secția 2 — la Eforie Nord; familia Ciunga (Dumitru e mecanic, iar Viorea — masinistă) trimite ilustrate de la Mangalia. Familia Honeciou scrie de la Băile Felix, Frusina și Ilie Blîndaru, ambii muncitori în secția 11 — de la Amara, Valeria și Ion Buse, două „absențe” în secția nr. 9, sînt prezenți, în schimb, la Izvoarele de la Sînic Moldova, împreună cu familia Pușa, din secția 8.

De la începutul anului și pînă în prezent, peste 600 de oameni ai muncii din această mare unitate a industriei ușoare au beneficiat de bilete la odihnă și tratament, prin sindicat. Anual se primesc circa o mie de bilete, acestora adăugîndu-li-se și cele la căsuțele proprii ale întreprinderii.

În orice stațiune am poposi, în aceste zile de maximă solicitare, vom întîlni, bucurîndu-se de soare și aer curat, de ape minerale și nămoluri tămăduitoare. zeci de mii de oameni ai muncii din toate colturile țării. Îi recunoști duză grai, după palmele bătătorite. Se împrietenesc și schimbă impresii despre munca lor și orășele de unde vin, despre starea vremii și temperatura apei mării, minereii din Valea Jiului cu cei din Maramureș, testatoarele de lași cu cele de la Timișoara, otelarii de la Hunedoara cu cei de la Călarăși, constructorii de la Brașov cu cei din Capitală. Oamenii ale căror nume și profesii nu ar fi fost nicînd inserate la „Curierul balnear” al ziarului burghize, în trecut odihna în stațiunile de cură fiind rezervată — paradoxal — nu celor care muncesc, ci tratării unor bolnavi de plîciti, lene și imbuirare.

Socialismul a adus lucrurile la starea lor firească, acordînd dreptul la odihnă celor ce muncesc. Crearea condițiilor materiale pen-

tru ca un număr tot mai mare de persoane să se bucure de acest drept este unul din obiectivele politicii partidului și statului nostru, o problemă de primă importanță pe agenda de lucru a sindicatelor. Baza materială în continuă dezvoltare — numai din bugetul sindicatelor s-au construit, în ultimii ani, 12 complexe de odihnă și tratament — a permis sporirea numărului celor ce își pot petrece concediul în condiții dintr-tele cele mai bune. În acest an, aflăm am peisajul și văzutele a aproape 470 000 de oameni ai muncii, vor beneficia de bilete de odihnă și tratament primite de la sindicat; peste 218 000 au și fost oaspeții stațiunilor de la munte sau mare. Complexele proprii ale sindicatelor de la Eforie Nord (de curînd scortit cu 670 de locuri), Soveja, Sînic Moldova, Căclulea, Sîngeorz, Amara, Vatra Dornei și altele au o capacitate anuală de peste 133 000 de persoane. Altele sînt în continuă dezvoltare prin noi construcții de hoteluri și baze de tratament. Ele se ridică nu alături, ci paralel cu edificiile destinate producției, ca un rezultat firesc al eficienței activității economice și sociale, munca și odihna aflîndu-se, în țara noastră, într-o indisolubilă succesiune și corelație.

Țărani cooperatori veniți să-și îngrijesc sănătatea în complexul sanatorial de la Amara

Rodica ȘERBAN

cu alți ochi. „Foarte frumos! La noi, cu ce problemă?” „Păi, zic, eu vreau un loc de muncă în meseria mea”. „S-a întorsac la țară?” „Nu pare rău, Herr, noi nu dăm locuri de muncă, astea le dă patronatul. Noi dăm numai vize de sedere”. Antreprenorul, cînd i-am spus că nu-mi convine locul de muncă, mi-a răspuns și el poziția: „Dacă dorești lichidarea, se poate face zilnic între orele 15 și 16. La vedere”. El, încotro, Walter? — Dar rudele? — Speriate, alarmate. Adică, esti nebun. Slujbă — slujbă, cum — cîștig și el și din zor cu nu știu ce ifoșe, rudele! I-au primit bine și i-au ajutat să se cazeze într-un cămin.

Nu tot ce strălucește e aur. Și chiar aur dac-ar fi, nu meriță să lași pe cel al mai scump: patria. E cea mai mare bogăție a omului. Nimic n-o poate înlocui. — Acum trei ani, cînd a făcut cerere de plecare definitivă în R.F.G., Walter Zinz a argumentat-o prin: originea sa germană, rude apropiate în țara respectivă etc.

— Păi eu am o meserie frumoasă, dar nu-mi ziceam un singur lucru: în țara respectivă etc. — Mă mulți, cît mai mulți. Pentru că: meseria bun sint; tînar sînt; rude apropiate care s-au mai lase pe drumuri am; limba o știu vorbi. Rudele! I-au primit bine și i-au ajutat să se cazeze într-un cămin.

— Dar rudele? — Speriate, alarmate. Adică, esti nebun. Slujbă — slujbă, cum — cîștig și el și din zor cu nu știu ce ifoșe, rudele! I-au primit bine și i-au ajutat să se cazeze într-un cămin.

— Dar rudele? — Speriate, alarmate. Adică, esti nebun. Slujbă — slujbă, cum — cîștig și el și din zor cu nu știu ce ifoșe, rudele! I-au primit bine și i-au ajutat să se cazeze într-un cămin.

— Dar rudele? — Speriate, alarmate. Adică, esti nebun. Slujbă — slujbă, cum — cîștig și el și din zor cu nu știu ce ifoșe, rudele! I-au primit bine și i-au ajutat să se cazeze într-un cămin.

— Dar rudele? — Speriate, alarmate. Adică, esti nebun. Slujbă — slujbă, cum — cîștig și el și din zor cu nu știu ce ifoșe, rudele! I-au primit bine și i-au ajutat să se cazeze într-un cămin.

— Dar rudele? — Speriate, alarmate. Adică, esti nebun. Slujbă — slujbă, cum — cîștig și el și din zor cu nu știu ce ifoșe, rudele! I-au primit bine și i-au ajutat să se cazeze într-un cămin.

— Dar rudele? — Speriate, alarmate. Adică, esti nebun. Slujbă — slujbă, cum — cîștig și el și din zor cu nu știu ce ifoșe, rudele! I-au primit bine și i-au ajutat să se cazeze într-un cămin.

— Dar rudele? — Speriate, alarmate. Adică, esti nebun. Slujbă — slujbă, cum — cîștig și el și din zor cu nu știu ce ifoșe, rudele! I-au primit bine și i-au ajutat să se cazeze într-un cămin.

— Dar rudele? — Speriate, alarmate. Adică, esti nebun. Slujbă — slujbă, cum — cîștig și el și din zor cu nu știu ce ifoșe, rudele! I-au primit bine și i-au ajutat să se cazeze într-un cămin.

CUPA AMARĂ A ÎNSTRĂINĂRII

● „Am trecut prin cea mai grea cumpănă din viață” ● „După ani de zbucium, astăzi îmi pot reface viața” ● „Luați aminte, nu repetați tristă mea experiență”

Mărturisiri ale unor oameni care, dezamăgiți de himerele modului de trai capitalist, au revenit în patrie

izbuteam să mă lămuresc în sinea mea cum de-am putut lăsa totul pentru nișta himeră? — Scriori din țară aduceau în ruloții vești obișnuite: cutare fostă colegă a fost numită directoare de școală, cutare s-a căsătorit, mama a primit apartament nou la bloc în Medias. — Eu ce le puteam transmite? Că am trecut printre frumusețile orașelor italiene fără să-mi ardă de ele? — Sotul avea nevoie de o „mică protecție” în la domn „cu situație” din Torino, căsătorit cu o româncă. Doar ea ar putea face ceva... — Și iată-o fată-n față cu signora D. M., soția omului cu apartament și mașină și... afaceri. Signora e însă doar un fel de „pisicuță”. Redușă la acest rol de sot prin priviri pieziste, ori de cite ori încearcă să intervină în treburi oricîi de banale. „Nu mai pot, am înghețat sufletește între perețiiăștia de marmură, i se vîntă signora. Trebuia să fac ceva mai deo altă, adică să las totul și să plec acasă, în țară. Mi-a fost rușine. Mă tem ca acum să nu fie prea tîrziu!”

— Și, trăgînd de mincea rochiței de pe ea (dealtfel, de bună calitate), a înțeles-o pe tinăra vizitatoare, sau poate pe ea însăși: „Cu ce m-am plătit și a imputat. Cui? Magazinierului de buzoie Drăgoi Lazăr. D. L. nu s-a așîndat și a făcut contestație. Judecătoria i-a respins-o, dar tribunalul județean i-a admis recursul. Motivînd: „În mod greșit s-a interpretat probele în sensul că predatea s-a făcut pentru un număr de 146 buzoie”. Deci: gestionarul fabricii nu e înșelător, de la cooperativă n-au plecat decît 100 de ambalaje.

— Autoritatea hotărîrii Tribunalului județean Seuceava a stat la baza reabilitării litigiului între cele două unități. De data aceasta hotărîrea arbitrală a fost modificată cu 100 de grade: cele 46 de buzoie n-au fost expediate, cooperativa să de bani înșelător. Cooperativa a plătit și a imputat. Cui? Propriului ei gestionar: Tomiuc, T. I. nu s-a emoționat nici el și a făcut contestație. Admițînd-o, Judecătoria Cîmpulung Moldovenesc a introdus o nouă noțiune în gîndirea avizată de expedite: „capacitate cilindrică” (după cite știam semnificativă doar la motoare cu explozie). Uniunea cooperativelor a făcut recurs cu destulă eșpană. Se adresa doar aceluiași tribunal județean care (în cazul Drăgoi Lazăr) consacraser ca situație de fapt necesitatea fabricii a buzoanelor, deci dispariția lor la cooperativă. Mai mult, completul de judecare a noului recurs era prezidat de o tovarășă judecator care făcuse parte și din completul de judecare a celui-lălit litigiu. Cu toate acestea, după ce, adată, se hotărîse că nu e răspunzător gestionarul fabricii de bere, acum s-a ajuns la concluzia că nu e răspunzător nici gestionarul cooperativ.

— Reprezentanții fabricii de bere au asaltat calea racușului extraordinar. Și aici — fără decențe. Epilog: paguba ată să fie imputată directorului și jurisdicțiunii. De ce? Pentru că altcineva nu mai e cine să plătească.

— Izbucirea pasională a lui Iancu Ion din comuna Gîlna ar fi comica dacă n-ar avea urmări dramatice, iar ambele feluri de trăsurii, grave sau caricatoase, conțură spre un singur semnal: există și asemenea indivizi, cu un grad învoluat de cultură și educație; reacțiile lor nu pot fi anticipate numai pe baza bunului simț și a reabilității la povăzta surzătorilor.

— I. I. își teroriza concubina, făcînd-o adevărată sursă de teroare. La ultima ei dispartie i-a dat greu de urmă; era acunșă în casa unei prietene, în locul cel mai sigur, adică garderobul. Pînă s-o depisteze, gelosul autoînținat „sot” a avut înfruntări cu sotul gazdei, în festica și limbajul plăcresc familiar lui. Mai întii s-au îmbrășat amical cu vîrful sîșului în dreptul abdomenului (fără să așpe), apoi s-au dus la o bere care s-a transformat în zece plus trei litri de vin. Ală atmosferă de tratative! I. I. își găsisă aliat pentru recuperarea glesel. Preluată cu țărboșii de rigoare.

— Pe drum spre casă, concubina a simțut că se aruncă în fața autobuzului 34, determinîndu-l pe I. I. să anageze un taxi. Au coborît din limuzină (reține!) — drum în coborîț în dreptul poceii de scurtătură spre satul natal și au luat-o peste cîmp. Acolo s-a petrecut faptul cel grav: gelosul i-a tălat consorțialele sale părul, care mai crește, dar și pavilionalele urechilor. Ridicolul vine apoi să întărească latura gravă. Concubina îl urmează pe violentul Ibovnic prin toate acuzatoriile prin care s-a vîrît de teamă repercușiunilor penale! La o moment dat, „locuiau” într-un pod, iar el o hrănea drăgăstos cu cloșcă din pește braconat pe bălă. A fost și un cîrc cu che-

— Și, totuși, limba maternă... — O vorbesc la fel de bine și aici. Aici, în locurile unde m-am născut, am crescut. Alături de al mei, între oamenii cu care am limba comună. Pe scurt, aici, în Sibiu, mereu de care mă cuprinsese un dor de mîi ustura inimă. Mi-am dat atunci seama de un lucru: dacă (și-al pierdut patria, al pierdut totul.

— Cu ce începe dorul? — Cu toate deodată. Cu munții Ci-binului, cu străzile Sibului, care și se păreau ale tale de cînd e lumea și pe care așa, de odănată, le-ai pierdut. Cu oamenii de la lucru care nici

mal. În măsura în care i s-a recunoscut ei, cu toată gravitatea abaterii, dreptul la sănătate, s-a recunoscut aceiași drept și celor lor de consumatori potențiali, cît pe ce să fie expuși unui experiment neasbit de rezistență digestivă.

— „Am fost găsit înșă boza unui apartament, cînd în mîna cu un locaș și un cuțit. Cum să încerc să fur...? Eu eredeam că acolo e apartamentul soției!” (Din sîșințele Inculpatului O. Gh. în dosarul 475/1980)

— „Din delapidarea de numai 882 502 lei n-am tras mare profit. Alții doar că mai jumec la loto. Cîț? Cîte trei, cîte patru mii pe săptămîna...” (Din declarația lui F. C., fost contabil-șef al C.A.P. Leorda)

— „După ce am forșat ușa și am intrat în casă, pe întinșerie, gada m-a întrebat cine sînt. I-am răspuns că ești. M-a întrebat „care eu”? I-am răspuns că „ruda ei”. M-a întrebat după cine sîntem rude. I-am răspuns că după Adam și Eva.” (Inculpatul D. V. în dosarul 454/1980)

Sergiu ANDON

REZULTATE SUPERIOARE ÎN ECONOMIE NUMAI PRIN MUNCĂ SUPERIOARĂ

ÎN INDUSTRIE SĂ ECONOMISIM RIGUROS RESURSELE MATERIALE ȘI ENERGETICE!

POLETILENA

Din resturi altădată aruncate — materie primă principală

În repetate rânduri, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a indicat că în fiecare unitate oamenii muncii, conducerea întreprinderii să acționeze în așa fel încât să obțină maximum de eficiență economică, o reducere substanțială a cheltuielilor de producție, îndeosebi a celor materiale. Activitatea concretă din întreprindere, viața demonstrată și această cerință este pe deplin posibil de îndeplinit acolo unde eforturile oamenilor sunt focalizate spre obiectivele prioritare ale economiei, spre reducerea consumurilor prin aplicarea unor soluții operative, locale, fără a mîși așteptările, aprobări și specialiștii de lucru. Este și situația unei cerințe mult îmbunătățite, sub raportul eficienței, de oamenii muncii din producție.

La întreprinderea chimică Mărășești din urmă cu șapte ani, specialiștii din activitatea de cercetare au realizat pentru întreprinderea chimică Mărășești o instalație originală, de degradare a polietilenei a granulelor de polietilenă, pentru obținerea unor ceruri utilizate în industria de prelucrare a lemnului, în electrotehnică și în alte domenii. Materia primă folosită era polietilena sub formă de granule. Aceasta, fiind realizată pe bază de petrol și cu un consum mare de energie, ridică însă costul de fabricație al cerurilor. Este semnificativ să arătăm că pentru fabricarea unei tone de folii de polietilenă se consumă, ca materie primă sau în scopuri energetice, aproape 7 tone de petrol, care costă pe piața externă circa 1.600 de dolari. La această adăugăm amortizarea unor instalații costisitoare, precum și manopera și zecile de muncitori. În aceste condiții, se înțelege cât de important este să se găsească soluții eficiente de folosire a unor produse uzate din polietilenă în locul materiilor prime noi. Căutările în acest sens au fost încununate de succes: un colectiv din întreprindere a reușit să înlocuiască granulele cu polietilenă degradată, rezultată în special din ambalaje. Deci materiale secundare care se aruncau până de curând, după folosire, au devenit materie primă! Despre modul în care s-a ajuns la această soluție ne relatează tovarășul Paul Maer, director adjunct al întreprinderii:

La întreprinderea chimică Mărășești

În timpul cota de granule de polietilenă. Și apoi și nouă parcă nu ne venea bine să dăm polietilenă bună pentru a fabrica cealaltă. Pe de altă parte, gramezi de ambalaje de polietilenă ne ocupau spațiul de depozitare și, în plus, ne costa transportul lor la bazile de colectare. Ne-am pus atunci întrebarea dacă procedul tehnologic de obținere a cerurilor de polietilenă, pe care le producem noi, necesită neapărat polietilena sub formă de granule sau dacă poate fi înlocuită. Maistrul Vasile Mițu, om înimos și inventiv, s-a hotărât să facă o încercare, să înlocuiască granulele cu... resturile de polietilenă provenite de la ambalaje.

neal timp cota de granule de polietilenă. Și apoi și nouă parcă nu ne venea bine să dăm polietilenă bună pentru a fabrica cealaltă. Pe de altă parte, gramezi de ambalaje de polietilenă ne ocupau spațiul de depozitare și, în plus, ne costa transportul lor la bazile de colectare. Ne-am pus atunci întrebarea dacă procedul tehnologic de obținere a cerurilor de polietilenă, pe care le producem noi, necesită neapărat polietilena sub formă de granule sau dacă poate fi înlocuită. Maistrul Vasile Mițu, om înimos și inventiv, s-a hotărât să facă o încercare, să înlocuiască granulele cu... resturile de polietilenă provenite de la ambalaje.

— Dar problema consumului de materie primă a fost rezolvată. Mai rămâne aceea a consumului de energie... — Deocamdată. Dar avem soluții și pentru reducerea consumului de energie — ne spune ing. Rodica Rusu, de la serviciul tehnic. Soluția a fost găsită în cadrul unor dezbateri pe tema reducerii consumurilor, organizate de comisia noastră tehnico-economică. Este vorba de realizarea unei instalații pilot pentru recuperarea gazelor calde rezultate de la instalația noastră de acizi grași sintetici. În viitor, prin folosirea acestor aburi, care acum se pierd în atmosferă, vom elimina total consumul de energie nouă la instalația de producere a cerurilor. Și nu e o economie mică, pentru că în prezent aici se consumă 1.100 kilowați-oră pe tonă de ceață de polietilenă. — Aș putea prelucra o cantitate mai mare de materiale refolosibile din polietilenă? — Pentru aceasta ne-ar trebui autoclave cu capacități mai mari. Noi vom mări producția prin construirea, prin autoutilare, a încă unei autoclave. Mult mai economic ar fi însă ca întreprinderea interesată să aplice acest procedeu extrem de simplu care se poate realiza cu forțe proprii. Practic, soluția poate fi extinsă în toate întreprinderile cu asemenea ambalaje de polietilenă și aburi rezultă din procesul de producție. Mă gândesc la faptul că toate combinatele chimice și-ar putea face asemenea instalații. Noi le stăm la dispoziție cu documentația necesară, cu experiența noastră.

— Ce economii s-au realizat la noi? — Stăm cu toții pe cantități mari de polietilenă rămasă de la sere și sălari se pierd, se alte ambalaje de polietilenă se aruncă la gunoie. Atragem atenția forurilor de resorti care au sarcina creării industriei de reciclare a resurselor materiale refolosibile asupra soluției de valorificare a polietilenei existente la întreprinderea chimică Mărășești și așteptăm punctul de vedere al factorilor interesați.

**Elena MANTU
Dan DRAGULESCU**

GAZUL METAN

Spiritul gospodăresc nu se limitează doar la încadrarea în repartiții

Arătăm în ancheta anterioară („Scinteia” nr. 11813) că tipurile de arzătoare fabricate în prezent în țara noastră au randamente de ardere a gazelor naturale comparabile cu cele mai bune performanțe atinse pe plan mondial. Asigurarea unor arzoare cu parametri funcționali superiori reprezintă însă numai prima condiție, e drept absolut necesară, pentru reducerea consumului de gaz metan în instalații de încălzire și de gătit. În ultima instanță, consumul de gaze naturale depinde de felul în care sînt exploatare arzoarele, de măsurile luate în fiecare întreprindere pentru eliminarea risipei, recuperarea energiei refolosibile ș.a.

Arătăm în ancheta anterioară („Scinteia” nr. 11813) că tipurile de arzătoare fabricate în prezent în țara noastră au randamente de ardere a gazelor naturale comparabile cu cele mai bune performanțe atinse pe plan mondial. Asigurarea unor arzoare cu parametri funcționali superiori reprezintă însă numai prima condiție, e drept absolut necesară, pentru reducerea consumului de gaz metan în instalații de încălzire și de gătit. În ultima instanță, consumul de gaze naturale depinde de felul în care sînt exploatare arzoarele, de măsurile luate în fiecare întreprindere pentru eliminarea risipei, recuperarea energiei refolosibile ș.a.

In două mari întreprinderi din Capitală

mc de gaz metan. Și așa, aducînd-o din condei, întreprinderea s-a încadrat exact în repartiția aranjată după... nivelul consumului realizat.

Consecința: starea de autumtătură își face însă imediat loc. „Dacă repartițiile sînt respectate, ce am mai putea discuta despre consumul de gaz metan?” — ne spune tovarășul Marin Marin, șeful serviciului mecano-energetic al întreprinderii. Ei bine, sînt destule lucruri de discutat și care trebuie discutate! Așa, de pildă, faptul că din cele 125 de cupatoare existente în întreprindere numai 50 sînt cupansuzătoare, celelalte trebuind să fie modernizate sau înlocuite. Desigur, am primit asigurări că această problemă va fi soluționată și pentru 13 cupatoare fiind întocmite și proiectele de modernizare. Avem convingerea că măsurile stabilite vor fi aplicate. Întrebarea este: cînd? Aceasta, deoarece și cu privire la control efectuat anul trecut se făcea observația că la multe cupatoare utile nu se închid etans, zidirea este deteriorată, ceea ce determină pierderi permanente de căldură. Iar de anul trecut și pînă acum gazul metan a tot ars.

Risipa se manifestă și sub alte forme. La forja veche, de exemplu, unele cupatoare funcționau cu ușa

zută de gaz metan nu a fost depășit în nici o lună — ne spune tovarășul Mircea Cotorogea, șeful serviciului mecano-energetic de la I.R.E.M.O.A.S. Iar în continuare discuției se exprima chiar surprinderea că, totuși, insistăm asupra problemei consumului de gaz metan din momentul în care situația se prezintă bine. Surprinderea evidentă și la întreprinderea „23 August”, deși aici se știe că respectarea repartițiilor de gaz metan are o anumită poveste. Astfel, în luna iulie, după repararea de gaz metan a fost de 4.073 milioane mc de gaz metan. Cînd s-a văzut însă că s-a consumat mai mult decît se prevăzuse, repartiția a fost suplimentată cu 100.000

focarului deschis, deoarece piesele erau lăsașe părțile în afara controlului, iar la forjă pentru otelul de scule — cupatoarele nu erau încărcate la întreaga capacitate. De ce? Explicații am primit destule. Numai că nici un fel de explicație nu poate recupera gazul metan care se arde fără folos.

Controlul și reglarea permanentă a procesului de ardere reprezintă, după cum arătam, una din condițiile esențiale pentru reducerea consumului de gaz metan. Cu toate acestea, la I.R.E.M.O.A.S. nu există nici o singură instalație pentru controlul arderii. Cum se face atunci reglarea amestecului de aer și gaz metan? „După culoarea flăcării” — ne spune. Care culoare arădă din... spectrul risipei, decît din cel al luminii.

— Îată și o secvență din atelierul de emalare. Aici, muncitorii Marin Bădăoiu și Sandu Ștefan foloseau un sistem cit se poate de „original” pentru reglarea temperaturii din cupatoare. Cînd temperatura creștea prea mult, risidnd să ardă grunzul de pe balle care urmau să fie emalate, deschideau ușile cupatoarelor. Imaginați-vă însă ce se întâmplă cînd se deschide ușa unui cupator în care temperatura este de circa 1.000°C! Te apucă... transpirația cînd te găndești cită energie se pierde.

Ion TEODOR

ACORDUL GLOBAL

(Urmare din pag. 1)

este cuprins peste 82 la sută din personalul muncitor de pe șantierul truștilui. Explicația?

— Hotărîrea și stăruința cu care s-a acționat, pe toate planurile, pentru generalizarea lui — ne-a spus ing. Oane Gheorghiu Marin, șeful truștilui. Dealtfel, nu aveam altă alternativă, dacă primim lucrurile prin prisma numărului mare de obiective pe care trebuie să le punem în funcțiune în acest an. Bineînțeles, lucrurile nu s-au desfasurat la sine. Au fost necesare din partea noastră eforturi organizatorice mai stăruitoare, preocupări mai insistente pentru promovarea unor tehnologii noi, de mare randament, soluționarea, mai operativă, a problemelor de aprovizionare tehnico-materială. Și, concomitent, a trebuit să explicăm constructorilor, cu mai multă claritate și convingător exigențele și avantajele aplicării acordului global. În parte, am reușit. Nu considerăm însă nivelul atins ca o limită a posibilităților noastre; dimpotrivă, stimulăm de rezultate obținute pînă acum în acest an, am hotărît ca, în continuare, să acționăm mai energic pentru realizarea acordului global pînă la cel puțin 85—90 la sută.

Dealtfel, sînt numeroase argumentele care pledează în favoarea intensificării acestor preocupări. Organizarea lucrărilor în acord global s-a dovedit, pînă în prezent, a fi o soluție realizabilă a timpului a unor capacități de la întreprinderile de panouri electrice din Alexandria și „Danubiana” din București, sau chiar pentru scurta de cu pînă la 5 luni a termocentralei de fabricare a sticlei de sare de la Combinatul de oteluri speciale Tîrgoviște și a unor capacități de la întreprinderea de utilaj tehnologic Buzău. Un amănunt care, de fapt, nu e deloc amănunt: pînă în prezent, în activitatea T.C.I. București, sînt de creștere a productivității muncii — calculată pe baza producției nete — a fost îndeplinită în proporție de peste 101 la sută. De asemenea, drumul tehnologicilor noi de execuție, de la faza de concepție la cea de aplicare, a fost substanțial scurtat.

Evident, reușita aplicării acordului global depinde deopotrivă de oamenii și de asigurarea condițiilor materiale necesare. Ne referim, succint, la cerința îmbunătățirii aprovizionării cu materiale a șantierelor și a asigurării la timp a documentațiilor de execuție. Aceasta incumbă răspunderele din partea conducerii truștilui bucureșten și șefilor de șantier. Dar direct angajații în reușita acestor eforturi trebuie să se considere și producătorii de materiale de construcție, precum și instituțiile de proiectare colaboratoare. În sfîrșit, o ultimă problemă, deosebit de neglijată, înșă, se referă la excitarea în continuare, cu și mai multă forță de convingere, a exigențelor și metodologiei de aplicare a acordului global, cu scopul declarat de a se învinge rîndurile unor constructori, șefi de echipă sau maistri, inerți altora — a convinge pe fiecare că, numai prin această formă superioară de organizare și retribuție a muncii, pot fi îndeplinite integral și în condiții superioare de eficiență sarcinile ce revin în acest scop colectivului truștilui bucureșten.

ÎN AGRICULTURĂ EXPERIENȚA BUNĂ SĂ FIE AMPLIFICATĂ CU HOTĂRÎRE ȘI PERSEVERENȚĂ!

CREȘTEREA PĂȘĂRILOR — Cu improvizații nu se pot obține sporuri de producție

Discuția noastră cu directorul întreprinderii „Avicola” din Tîtu, tovarășul Gheorghe Străluț, a pornit de la faptul că această unitate de creștere a păsărilor nu și-a îndeplinit planul la carne pe simele șapte luni ale acestui an. Asadar, o primă întrebare: care sînt cauzele și ce au întreprins pentru recuperarea rămănelor în urmă?

— Ca specialist care lucrez în sectorul avicol de peste 12 ani și am cunoscut direct transformările calitative care au avut loc în tehnologia de producție, precum și în procesele de selecție și reproducție, măturisesc că atunci cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea la Consfățuirea de lucru cu cadrele din zootehnie, a criticat tendința de autumulțumire ce se manifestă la specialiștii din acest sector, autumulțumire care a dus chiar la înreștrirea unui anumit declin, m-am simțit îndemnat la o profundă autoanaliză profesională și adîncă reflecție. Și, mai presus de orice, am înțeles că noi, cei ce lucrăm în acest sector, sîntem dator să luăm măsuri rapide și eficiente pentru îmbunătățirea activității și rezultatelor din domeniul creșterii păsărilor la nivelul posibilităților materiale de care dispunem, al cunoștințelor și experienței acumulate.

— Ce anume credeți că trebuie să înțelegem din primul rînd?

— Să dăm dovadă de mai mult respect față de propria experiență. Cîine nu știe în țara noastră că păsările constituiau indelenticele cea mai rentabilă din agricultură, că în acest sector obținem rezultate comparabile cu oricare altul de plan mondial? Lucrurile au început să se schimbe în rîu din anul 1979, cînd s-a trecut la experimentarea în pro-

ductia de serie a unor idei de care noi, practicienii, nu le-am înțeles de cicluri de producție pe an prin reducerea cu o săptămîină a perioadei dintre două populări. Teoretic, se sconta pe un ciclu de cîteva milioane de oul pe an, numai că în practică acest lucru nu este posibil. Dar cele mai mari necazuri s-au fvit la supraapopularea excesivă. Bunăoară, întreprinderea din Tîtu și s-a suplimentat planul de livrări de carne cu 3.500 tone, în condițiile de care nu din cele 6 ferme pentru oul a trebuit să fie înlocuită în favoarea găinilor pentru producerea ouălor. Noi, care eram profulții pe creșterea puilor, ne-am omdent dintr-o dată furnizorii de ouă și de oul de o zi pentru alte unități similare. Fapt este că în 1980 am rămas doar cu 5 ferme pentru oul. Rezultatul a fost că nu am reușit să obținem nici cantitatea de carne stabilită și nici cele 33 de milioane de ouă planificate. Mai mult, aceste improvizații au dereglat fluxul tehnologic, au înrăutățit starea sanitară a păsărilor.

— Să înțelegem din aceasta că prima problemă ce se cere rezolvată pentru redresarea aviculturii o constituie revenirea la tehnologiile experimentale și aplicate înainte de 1978?

— Cel puțin pentru perioada imediat următoare, categoric da. Pe baza acestor tehnologii și reinstaurînd dis-

ciplina care a caracterizat activitatea acestui sector, avem toate condițiile de succes în creșterea păsărilor. Mă încum să afirm că, printr-o îmbunătățire a rețetelor de furajare, am putea chiar să ne încadrăm în limitele admise de pierderi.

— Totuși problema trebuie rezolvată în primul rînd din punctul de vedere al stărilor sanitar-veterinare a efectivului de păsări?

— Așa este, dar nu putem aștepta pînă se vor produce pe scară industrială medicamentele. După părerea mea, soluția ar fi să întărim organismul păsărilor printr-o furajare silitnică.

— Adică?

— Nu vin cu pretenția ca cercetarea să creeze peste noapte rețete noi de furaj; desl, așa cum s-a subliniat și la recenta consfățuire, este absolut necesar să se treacă la îmbunătățirea acestora. Dar am convingerea că țara ar putea distila multe mil de tone de carne numai respectîndu-se actualele formule de alimentație. Aș critica mai ales conținutul rețetelor pentru oul foarte tineri, al căror nivel energetic și proteic scăzut nu permite nerezarea în evidență a performanțelor productive ale raselor noastre valoroase. Lipsesc nu numai proteinele, ci și grăsimile de care, după cite știu eu, nu ducem deloc lipsă. Or, existența unui furaj care să permită dezvoltarea furajului în orimele zile de viață ar face posibil să creștem niște produci care să reziste la factorii de mediu din complex și, mai cu seamă, la variații de temperatură, supra-populare, bol. Anul trecut, cînd la nivelul organelor noastre centrale a existat o preocupare susținută pentru îmbunătățirea calitativă a rețetelor furajere, sporurile de creștere în

greutate au crescut simțitor, iar consumurile specifice s-au redus de la 2-2,8 kg la 2,5-2,6 kg furaj pe un kilogram de carne. Raportat la aceste cifre la numărul puilor crescuți în celele noastre și vită înțeleg că această este una din căile principale de redresare a activității acestui sector.

Problemele la care m-am referit sînt specifice și celorlalte unități similare din țară. De aceea, rîmîn la convingerea că cu cit vom reveni mai rapid la sistemele noastre cunoscute de creștere a puilor, cu cit va fi mai scurt drumul spre redresare. În ce ne privește, noi sîm să măsurile luate zilele acestea sînt de natură să asigure în cel mai scurt timp realizarea unui spor de creștere cu 23 grame peste cel planificat. Dacă furnizorii de nutrețuri combinate își vor respecta promisiunile, vom reuși, totodată, să mărîm și greutatea de tăiere a puilor cu aproape 80 grame, ceea ce ar oferi nu numai garanția recuperării restanțelor la livrare, ci chiar și a depășirii producției totale de carne planificate.

Părerea mea este — și o spun cu toată răspunderea — că dispunem acum de tot ceea ce este necesar pentru a asigura, într-un timp foarte scurt, lichidarea nealunșurilor, iar colectivul nostru este ferm hotărît să ridice activitatea și rezultatele întreprinderii la nivelul sarcinilor formulate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. la recenta consfățuire de lucru cu cadrele din zootehnie — sarcini care, în cazul nostru, înseamnă obținerea în acest an a cel puțin 19.000 tone de carne și 39 milioane ouă.

— În acest an, consumul prevă-

Timiș. Județul Timiș se numără printre marii cultivatori de sfeclă de zahăr, dispunînd și de importante capacități industriale pentru prelucrarea acesteia. „Starea de vegetație a culturilor, care ocupă peste 15.300 ha, este bună”, apreciază ing. Ștefan Sălăjan, director la Direcția agricolă județeană. Prognoza dezvoltării și maturării sfeclei indică la data de 16 august o greutate medie a rădăcinilor de 307 grame. Tîinud seama de acest fapt, precum și de densitatea corespunzătoare, scotim că nivelul producției va fi cu cel puțin 5.000 kg la hectar mai mare decît în anul trecut.

Interesindu-ne de stadiul pregătirii lucrărilor în vederea începerii campaniei de recoltare și de prelucrare a acestei valoroase plante tehnice, am aflat că în mare acestea sînt încheiate. Au fost identificate toate parcelele cu vegetație avansată, astfel cît recoltarea poate începe la 26 august, iar pînă la 5 octombrie — conform graficelor întocmite — vor fi recoltate toate cele 7.900 hectare prevăzute a fi însămintate în toamnă cu grâu.

Prima sârjă de zahăr din noua recoltă va fi produsă în ziua de 30 august. În vederea desfășurării ritmice a recoltării, s-a asigurat o capacitate de prelucrare din cîmp de 10.000 tone sfeclă pe zi și au fost amenajate un număr de 42 baze de recepție, amplasate în zonele mari cultivate. De asemenea, au fost reparate toate încărcătoarele mecanice.

În ce privește capacitățile de prelucrare a sfeclei de zahăr, fabrica veche — de 2.000 tone pe zi, supusă unui amplu proces de modernizare, este gata pentru a începe fabricarea zahărului, iar la fabrica nouă — de 4.000 tone pe zi, se efectuează probleme mecanice. (Cezar Ioana).

Mureș. În județul Mureș, pregătirea în vederea declanșării apropiatei campanii de recoltare și prelucrare a sfeclei de zahăr sînt, practic, încheiate. La fabricile de zahăr din Tg. Mureș și Luduș, spre deosebire de alți ani, repartițiile au vizat și unele lucrări mai dificile, cum ar fi: modificări în decantarea filturii zemei de saturația a doua și înlocuirea compresoarelor de bioxid de carbon din import cu cele de fabricație proprie. Concomitent, la toate cele 23 de baze mari de recepție — cu platforme tehnologice betonate — s-au făcut revizii curente, au fost reparate agregatele de încălzire-descărcare, s-au pietruit drumurile de acces etc. Totodată, în incinta fabricii de zahăr din Tg. Mureș, pentru aprovizionarea în mod ritmic cu materie primă, a fost amenajată o nouă platformă de depozitare a sfeclei de zahăr cu o suprafață de încă 12.000 mp.

Pentru recoltarea mecanizată a celor 3.500 hectare planificate, sînt pregătite 22 de combine KS și 10 mașini M.R.S. Au fost inventariate parcelele ce urmează a fi recoltate mecanizat și nominalizate formațiile de mecanizatori care vor executa această lucrare. De asemenea, pentru optimizarea și reducerea corespunzătoare a distanțelor de transport, s-au făcut demersuri pentru creșterea parcului de vagoane pe linie îngustă, acolo unde există o cantitate mai mare de 10.000 tone de sfeclă de zahăr. Este vorba, în principal, de zona de cîmpie și cea din Valea Zîrnăului. Toate aceste măsuri, luate din vreme, oferă garanția că și în acest an în județul Mureș recoltarea și prelucrarea sfeclei de zahăr se va desfășura în cele mai bune condiții. (Gh. Giurgiu).

Ioșif POP

COLOCVIILE „SCIINTEII“

S-A „DEMODAT“ PEISAJUL?

Mărturisim din capul locului că prezentul nostru colocviu este în primul rând rodul unei anumite neliniști pe care oamenii de bună credință, de varii profesii și cu pregătiri diferite, și-au exprimat-o în cursul unor discuții, inițiate și organizate în vederea sondării opiniei beneficiarilor de frumos sau întâmplătoare. Ne-am gândit că temerile, neliniștile sau neliniștii lor alimentare și de o seamă de profesii critice sună, eferme, ca orice „modă“, ca orice dorință de a fi în pas cu orice preț cu ceea ce poate fi socotit, însoțit, cu ceea ce pare să ciștigă pentru secul următor un număr de admiratori, mai mult sau mai puțin conștienți, pe măsură ce acestor interogații neliniștite cel mai

bine le-ar putea răspunde artiștii înșiși, pictorii conștienți de vocația, de menirea lor. Dar desigur că ei le-au răspuns chiar înainte de a-l fi întrebat noi dacă „s-a demodat peisajul?“; au răspuns prin ceea ce creează, prin picturile lor, prin pinzele în care au pus dragostea lor neamăginită pentru peisaj în împrejurul cel mai larg al cuvântului, căci este vorba, în esență, nu de o iubire pentru un „gen“, ci față de o realitate mare și adâncă și care vibrează prelung în sufletul lor. Această realitate a iubirii lor este unică: patria cu oamenii și înfrățirile ei omenești, căci peisajul de care vorbim este un peisaj uman în fața căruia orice accepție profetică pălește, își pierde umbra de consistență, dispăre

ca fumul. Apoi ne-am dat seama că a discuta despre peisaj în pictura noastră, după cum rezultă și din cele ce urmează, înseamnă de fapt a discuta ceea ce din viziunile originale actuale ale artiștilor: relația picturii cu sfera picturii și cu pictorul, diversitatea stilurilor ca expresie a tendințelor particulare, inimitabile de a simți în chip autentic legătura indistinctibilă cu natura patrică, solul nostru veșnic în care rădăcinile înfrupte adine dau coroane largi și înalte. Este vorba, în fine, despre înțelegerea și practicarea picturii ca o vocație a iubirii de țară în depășirea libertate a expresiei artistice pe care o îmbracă acest sentiment fundamental.

măsură în care va fi pictură. În măsura în care tot ceea ce simțim și gândim despre natură va trăi prin legile artei.

Peisajul înseamnă adevăr, și când zic adevăr mă gândesc la Andreescu și la toți ceilalți mari înaintași, un adevăr deopotrivă al vieții și al creatorului, chemat să o refacă în culorile, conform viziunii sale. Peisajul ne asigură în continuitatea unei nobile tradiții, care a și particularizat, într-un anumit sens, școala românească de pictură. Cine întrevede, de altfel fals, posibilita-

tea stingerii peisajului în epoca actuală uită voia că acesta nu s-a născut și dezvoltat, la noi, exclusiv din rațiuni stilistice, din cochetăți cu moda, care odată abusă face anacronic și genul. Asupra peisajului se răstigne ceva esențial atât din perenitatea naturii, cât și din experiența culturii noastre. Depinde numai de artist ca această tradiție să se manifeste viu, să îmbogățească datele moștenite cu perspectiva spirituală înnoitoare a prezentului socialist.

Aurel CIUPE:

Semn al iubirii de patrie

Trăim în natură, în mijlocul ei. Nu cred că ne este permis să o ignorăm, iar dacă azi, pe cele mai variate și complexe căi, dobândim din ce în ce mai multe cunoștințe despre universul astral, cu atât mai mare importanță trebuie să acordăm pământului pe care trăim și care ne hrănește, peisajului nostru care poate înfrățiți altele și să aștepte și să fie interesantă pe care artiștii adevărați le poate descoperi, din care poate alege.

Iubești munții și cimborile, orasele și satele, specificul și originalitatea. Nu este însă ușor să pictezi după natură, pentru că ești atât în mijlocul peisajului constată că există o necontenită mișcare, că în fiecare zi lumina e alta, reflexele ei asupra arborilor, caselor, dealurilor se schimbă mereu. Sunt dificultăți deosebite și de ordin tehnic. Nu vreau să flu nedrept, dar e foarte comod să stai în atelier și să „creezi“. Generația artiștilor din care fac parte și care a lucrat mai ales după natură a avut de înfruntat și de învins numeroase greutăți. Există însă și o luptă care te îndeamnă să mergi mai departe, o învătate permanentă de a descoperi farmecul vechi și stabil al locurilor străbătute, precum și farmecul nou al naturii noastre de azi, mai complex, în care se îngemănează frumusețea moștenită cu aceea adăugată de mina harnicului nostru contemporan.

Ion GRIGORE:

Portret al omului cu ajutorul naturii

Peisajul este, fără îndoială, un gen și se practică astfel, după atâtea importante experiențe istorice, cu rezultate dintre cele mai convingătoare pentru mulți artiști plastici. Peisajul este în același timp și o stare de spirit, o atitudine față de natură, un univers care se exprimă ca artist, cu posibilități de curbură nelimitate, asemenea celorlalte altele. Peisajul este, la urma urmelor, o compoziție care evocă realitatea și nu reproducere, mai mult sau mai puțin poetică, această realitate. Vreau să spun, de fapt, că un pictor se poate defini prin peisaj sau, oricum, din perspectiva peisajului.

citate a locului, o stare față de natură caracteristică unui fel mai general propriu nouă de a înțelege această stare. Cred în durabilitatea peisajului românesc, dincolo de evoluția genurilor, de interferențele lor, alta vreme și acest sentiment specific în fața naturii se va dovedi tragic și fără sfârșit, alta vreme cit omul nu-l va putea înlocui cu un altul la fel de adânc și bogat în semnificații.

Mihai BANDAC:

Măreția plaiurilor natale

Plănușem împreună cu regretatul Toma Caragiu să realizăm, în „acel an 1977“, un film despre pictură. Însotit de echipa de filmare, urma să străbătem finiturile Transilvaniei, Oasului, Maramureșului, Deltei, continuând, pe cât ne-ar fi fost posibil, acolo, „în peisaj“, acele discuții memorabile, purtate în timp, așa cum îi plăceau, dimineața la el acasă sau uneori seara la mine la atelier.

Am înțeles că în acel an 1977, un film despre pictură, însoțit de echipa de filmare, urma să străbătem finiturile Transilvaniei, Oasului, Maramureșului, Deltei, continuând, pe cât ne-ar fi fost posibil, acolo, „în peisaj“, acele discuții memorabile, purtate în timp, așa cum îi plăceau, dimineața la el acasă sau uneori seara la mine la atelier.

Afirmarea esenței umane și nevoia sa de frumos, imaginea ființei gânditoare despre ea însăși, desore valorile solare ale universului, desore existență ar fi constituit pe semne tema fundamentală și stindardul neîmplinitei noastre aventuri spirituale.

Am înțeles că în acel an 1977, un film despre pictură, însoțit de echipa de filmare, urma să străbătem finiturile Transilvaniei, Oasului, Maramureșului, Deltei, continuând, pe cât ne-ar fi fost posibil, acolo, „în peisaj“, acele discuții memorabile, purtate în timp, așa cum îi plăceau, dimineața la el acasă sau uneori seara la mine la atelier.

Aduc în pinzele mele natura satului natal nu pentru că ar fi mai frumoasă ori mai neobișnuit decât alta, ci pentru că o cunosc mai bine. Una e să vezi un peisaj și să vibrezi omenesc în fața lui și alta, cred, să simți acel peisaj, să te reaseși în el, să aspiți către o contopire sufletească cu imaginea lui. Poate că există și trăiri mai abstracte înaintea unui peisaj, se poate ca un colț de natură să conțină numai un pretext al erupției lirice subiective. Pentru mine însă peisajul a fost și va fi întotdeauna o

Personalitatea artistului și priceperea lui de a evoca lumea în culorile se destăvăie întru totul pe o pinză. Și dacă uneori izbutim, iar altele nu, rezultatele nu pot fi bune, bineînțeles, nici pe seama naturii, nici pe seama genului. Mi se întâmplă să aspiți la surprinderea nuanțelor sufletești ale unui peisaj, a luminii lui interioare și a atmosferei lui, fără să fi avut certitudinea reușitei întotdeauna. Un peisaj este, stîm bine, o pictură și va fi cu adevărat un peisaj în

Sint convins și acum, după atât timp, că acest film trebuia să fie făcut, că mai ales trebuia să seersonalității lui Toma Caragiu, vocația simplității și profunzimea gândirii sale, completate poate de o mare drăgoșie pentru poezie și pictură, iar în fine asigurarea dimensiunii și succelui. Vorbind despre „peisaj“, în românești și mai ales într-o gândire românească, am în rezultat să restabilim și să aducem în prim plan câteva adevăruri necesare.

Sint convins și acum, după atât timp, că acest film trebuia să fie făcut, că mai ales trebuia să seersonalității lui Toma Caragiu, vocația simplității și profunzimea gândirii sale, completate poate de o mare drăgoșie pentru poezie și pictură, iar în fine asigurarea dimensiunii și succelui. Vorbind despre „peisaj“, în românești și mai ales într-o gândire românească, am în rezultat să restabilim și să aducem în prim plan câteva adevăruri necesare.

Ion Andreescu „DRUMUL MARE“

Ion Grigora „DIMINEAȚA“

Ion Grigora „DIMINEAȚA“

(Urmare din pag. 1)

nute a lucrătorilor de la sat, producția globală agricolă a Județului a crescut în anul trecut de aproape două ori față de 1965, ajungând la aproape patru miliarde lei.

Nolle coordonate ale dezvoltării economice creează condiții pentru înfrățirea integrală și pe aceste meleaguri a programului partidului de creștere a bunăstării materiale și spirituale a oamenilor muncii. Pe baza industrializării impetuose a crescut gradul de urbanizare a localităților, populația se străduiește în orașe ajungând în prezent la 137.000 locuitori, față de numai 75.000 locuitori în anul 1965. Confortul, civilizația — ca elemente caracteristice pentru condiția omului societății socialiste — își pun tot mai mult amprenta pe aspectul localităților noastre. Cele patru orașe ale județului au cunoscut transformări radicale, ca urmare a construirii în perioada celor 15 ani a peste 20.000 de apartamente, precum și a altor edificii social-culturale. Este demn de reamintit faptul că numărul apartamentelor este astăzi de peste 12 ori mai mare decât în anul 1965. Municipiul Vaslui — reședința județului — a devenit un oraș modern, practic de necunoscut, cu un centru civic amănunțit în care se îmbină armonios arhitectura modernă și elemente de arhitectură tradițională moldovenească, precum și cu o platformă industrială în plină dezvoltare. Municipiul Birlad, oraș cu o vechi și bogată viață economică și culturală, cunoaște

In continuare un puternic proces de industrializare și de dezvoltare ediliciar-gospodărească. Prefeceri înnoitoare a cunoscut orașul dintre vit — Huși — care a câștigat și statutul de oraș industrial. La sat, mai mult de 50 la sută din fondul locativ este renovat sau nou construit, iar în centrele civice

— media de vîrstă a populației muncitorilor a scăzut și persoanele muncitorilor a crescut. Este demn de reamintit faptul că numărul apartamentelor este astăzi de peste 12 ori mai mare decât în anul 1965. Municipiul Vaslui — reședința județului — a devenit un oraș modern, practic de necunoscut, cu un centru civic amănunțit în care se îmbină armonios arhitectura modernă și elemente de arhitectură tradițională moldovenească, precum și cu o platformă industrială în plină dezvoltare. Municipiul Birlad, oraș cu o vechi și bogată viață economică și culturală, cunoaște

PĂMÎNTULUI poem de Adrian PAUNESCU. Pămînt al nostru, viața noastră ești, Se află morții neamului în tine, Sufărarea ta de tainic zeu ne jine, Aici, în brazda Țării Românești. Tu ne cunoști și starea, după mers, Călcăm de muncă sau de apărare?! Durerea noastră, ca a ta, te doare, Cărunt te-ngîndurezi în Univera. Când vine primăvara, rizi în ploii, Și verde violent îți arde chipul, Alergi s-avem visatul echilibrul Și faci curat în sufletul la noi. Noi — vegetație sintem, pămînt, Plantele tale mult misterioase, Ce crengi stelară ne-au crescut în oase Și ochii — floarea soarelui ne sint. Pămînt — din marea pămînt — râmi! Materie ce nu se poate stînge, Nînsoare neagră ești, tot cerul nînge, traseu final și leagănul dintii. Mulți se uitau, la jurămint, în sus, Dar noi spre tine facem jurămintul: Nu e mai sacru cerul ca pămîntul Și stele ca pămîntul nostru nu-s. Iar noi, latinizații daco-geți, Datori slintem spre fiecare brazdă, Cu singe am plătii să fie-a noastră Și fiecare bolovan — cu vieți. „Noi vrem pămînt!“, au zis în apriji ani Țăranii jeluții de orice drepturi. „Acum, pămîntul, din bătrîne piepturi, Se-aude murmurînd: „Eu vreau Țăranii!“.

Ilustrație de Eugen DICHISEANU

HUNEDOARA • Timp de o săptămînă, în orașul Brad s-a desfășurat cea de-a VII-a ediție a manifestărilor culturale-educative intitulate „Zarand“, care a cuprins numeroase acțiuni politico-ideologice în sprijinul producției, de educare materialistă științifică și artistică a maselor. De o largă audiență la public s-au bucurat proiecțiile de filme de scurt metraj realizate de cinecluburile „Zarand“ și „Minerul“. În fața caset de cultură din Călan a avut loc un spectacol de sunet și lumină sub genericul „Rază de soare“, la care au participat numeroși oameni ai muncii din Călan. (Sabin Carbu).

SIBIU • La muzeul Brukenthal a fost vernisată expoziția de carte „Mărturii despre românia, unitatea și continuitatea românilor“, care prezintă numeroase manuscrise, incunabule și cărți vechi românești aflate în colecția de carte rară din secolele XV-XVIII a bibliotecii muzeului. • Revista „Transilvania“ (nr. 7) prezintă un spațiu larg literatură actuală de limbă germană din țara noastră, ilustrată cu creații ale unor binecunoscuți poeți și scriitori, printre care Georg Scherg, Nikolai Berwanger, Arnold Hauser, Joachim Wittstock, Richard Terschak ș.a. (Nicolae Brujan).

ARGHEȘ • În organizarea Muzeului județean Argeș, la Pitești s-a vernisat o interesantă expoziție de valori numismatice și filatelice. Vizitatorii iau cunoștință aici de colecții de monede persane, grecești, romane, bizantine și românești, precum și de colecții de stampile și timbre obliterate românești, între care și din zona Argeșului, existente de-a lungul vremurilor. (GH. Clirtea).

SUCEAVA • A apărut Anuarul Muzeului județean Suceava, volumele VI și VII. În cele 700 de pagini sînt prezentate importante studii de istorie, documente, medaioane, articole de muzeologie, note, comentarii, însemnări bibliografice. (Gheorghe Parascan).

Industria se va dezvolta într-un ritm mediu anual de 18,7 la sută, volumul de activitate din acest sector va ajunge în 1985 la 25,7 miliarde lei, de 2,4 ori mai mare decât în 1965. O atenție deosebită se va acorda agriculturii. Valoarea producției globale în acest sector va fi în 1985 de peste șase miliarde lei. Prin extinderea mecanizării lucrărilor, a chimizării și irigațiilor, printr-o mai bună zonare, concentrare și specializare a producției agricole, vor spori substanțial cantitățile de produse la unitatea de suprafață, precum și ponderea zootehnică în ansamblul agriculturii. Fără îndoială că dezvoltarea în ritm ascendent a economiei județului se va răstîrni și în anul ce vine pe multiple planuri asupra nivelului de trai al oamenilor muncii, asupra calității vieții, a gradului de cultură și civilizație. Pe lângă sporurile însemnate de venituri provenite din majorarea retribuțiilor se vor crea până în 1985 încă 22.000 de noi locuri de muncă, din care circa 70 la sută vor trebui să fie ocupate de muncitorii cu înaltă calificare. Sintem conștienți de faptul că, în anul acesta, cit și în perioada următoare, vom avea de rezolvat un sir de probleme majore pentru a asigura dezvoltarea industrială a județului. Cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu rostite la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. din 29-30 mai a.c. și la sesiunea plenară largită a Consiliului Național al Oamenilor Muncii din 13 Iunie a.c., indicațiile și orientările date constituie și pentru noi un amplu program de acțiune. Am analizat cu exigență și răspundere într-o plenară a comitetului județean de partid cu activul de partid și de stat, în lumina cuvîntărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, deficiențele și lipsurile din activitatea noastră și am stabilit măsuri ferme pentru îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan și a angajamentelor asumate în întrecerea socialiste, aplicarea întocmai a noului mecanism economico-financiar, înfruntarea în întreaga viață economică și socială a principilor autogestivității și autoconducerii muncitorești, pentru reducerea permanentă a consumurilor de materii prime și materiale, de combustibili și energie, precum și pentru realizarea și depășirea planului la investiții și export. În aceste zile, în preajma marilor sărbători, colectivele unităților economice din județ își intensifică eforturile pentru ca alături de întregul popor, să-și sporească contribuția la înfruntarea României socialiste.

JUDEȚUL VASLUI

ele comunelor se conturează ambianțele care cuprind dispensare, cămine culturale, magazine, brutării, spații de producție și prestării servicii.

— Ce aspecte esențiale desprindem din preocupările actuale ale organizației județene de partid? — Darea în folosință a unor importante capacități de producție a impus calificarea și formarea zecilor de mii de cadre necesare, care au fost recrutate îndeosebi din rândul tinerilor din județul nostru. Putem afirma că în acești 15 ani s-au format și pregătii nobile generații de muncitorii din întreprinderile noastre — media de vîrstă a populației muncitorilor a scăzut și persoanele muncitorilor a crescut. Este demn de reamintit faptul că numărul apartamentelor este astăzi de peste 12 ori mai mare decât în anul 1965. Municipiul Vaslui — reședința județului — a devenit un oraș modern, practic de necunoscut, cu un centru civic amănunțit în care se îmbină armonios arhitectura modernă și elemente de arhitectură tradițională moldovenească, precum și cu o platformă industrială în plină dezvoltare. Municipiul Birlad, oraș cu o vechi și bogată viață economică și culturală, cunoaște

Președintele Nicolae Ceaușescu, promotor al unei politici constructive pentru asigurarea destinderii și păcii în Europa și în lume

În numeroase țări ale lumii, presa continuă să acorde spații ample politici interne și externe a României, poziții exprimate de președintele Nicolae Ceaușescu față de principalele probleme ale vieții internaționale...

Săptămânalul italian „Dena” scoate în evidență faptul că președintele Nicolae Ceaușescu depune toate eforturile pentru a se asigura destinderea și pacea în Europa și în lume...

Încă din anul '70 arată revista italiană într-un articol — România a elaborat o strategie energetică clară, concretizată într-un plan de valorificare a tuturor resurselor...

Lucrările forumului Partidului Congresului pentru Independența Madagascarului

ANTANANARIVO 16 (Agerpres). — Cel de-al IX-lea Congres al Partidului Congresului pentru Independența Madagascarului (A.K.F.M.) își continuă lucrările...

DEMISIA ȘEFULUI REGIMULUI MILITAR DE LA SEUL

SEUL 16 (Agerpres). — După cum relatează agențiile internaționale de presă, Choi Kyu Hah, șeful regimului militar din Seul...

Pe Rio Corubal, gânduri de prietenie pentru România

„Unitate, luptă, progres” reprezintă o deviză fundamentală a activității desfășurate pe frontul dezvoltării naționale de Partidul African al Independenței din Guineea-Bissau...

Insemnări din Guineea-Bissau

modeste, dar albul curat al varului proaspăt așternut pe fațade și ca o dorință de uitare a trecutului, a școlilor de viață cenusie și de inapoiere. Se construiește și se reconstruiește mult...

ÎNTREVEDERI ROMÂNŌ-JUGOSLAVE

BELGRAD 16 (Agerpres). — Tovarășul Paul Nicolaescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru, ministru finanțelor...

Primul ministru polonez despre probleme actuale ale economiei țării

VARSOVIA 16 (Agerpres). — După cum relatează agenția poloneză de știri P.A.P., luni cvintul la televiziunea poloneză, președintele Consiliului de Miniștri, Edward Barcz...

ORIENTUL MULOCIU

UN RAPORT IORDANIAN PE MARGINEA DECIZIEI ISRAELULUI DE A MODIFICA STATUTUL IERUSALIMULUI

AMMAN 16 (Agerpres). — Un raport al „Comisiei regale iordaniene pentru problemele Ierusalimului”, redactat de agenția France Presse...

AGENTILE DE PRESĂ — pe scurt

PENTRU FOLOSIREA PE SCARA LARGA A ENERGIEI ATOMICE

O PROPUNERE A UNIUNII SOVIETICE

NACIONALIZĂRI ÎN COLUMBIA

PLANUL PRIVITOR LA SCHIMBURILE CULTURALE

INDIA INTENȚIONEAZĂ SĂ LANSEZE UN NOU SATELIT ȘTIINȚIFIC

UN NOU CABINET MINISTERIAL ÎN HONDURAS

AGENCIILE DE PRESĂ — pe scurt

PENTRU FOLOSIREA PE SCARA LARGA A ENERGIEI ATOMICE

O PROPUNERE A UNIUNII SOVIETICE

NACIONALIZĂRI ÎN COLUMBIA

PLANUL PRIVITOR LA SCHIMBURILE CULTURALE

Sărbătoarea națională a Republicii Indonezia

Excelenței Sale general SUHARTO Președintele Republicii Indonezia

JAKARTA. — Cu ocazia sărbătorii Zilei naționale a Republicii Indonezia, vă adresăm calde felicitări însoțite de cele mai bune urări de sănătate și fericire personală...

NICOLAE CEAUȘESCU Președintele Republicii Socialiste România

Risipite, ca o cunună de smaralde, pe o distanță de peste 5.000 km de-a lungul Ecuatorului...

Nu de mult, în vederea utilizării deplină a tuturor suprafețelor agricole ale țării, guvernul indonezian a hotărât să expropriază terenurile necultivate...

Deși situate la mari depărțări una de alta, între România și Indonezia s-au stabilit și se dezvoltă relații de prietenie și colaborare...

Principiile fundamentale ale politicii sociale, formarea salariilor și veniturilor populației să fie corelate cu posibilitățile economice...

Relevind că această stare economică are repercusiuni asupra nivelului de viață al oamenilor muncii...

Reflectând asupra cauzelor, nu putem uita că de-a lungul unor ani am distribuit mai mult decât s-a produs...

Subliniind că mulți polonezi care gândesc profund și patriotic manifestă preocupare față de viitorul țării...

Obiectivul nostru este să procedăm la o reglementare generală a economiei naționale...

Scotăm pe faptul — a subliniat E. Babuch — că oamenii muncii vor sprijini aceste propuneri...

Dar cele mai emoționante cuvinte aveau să le auzim din partea tovarășului ministru de Interieri, secretar general al Partidului African al Independenței din Guineea-Bissau...

Pe o stradă din Bissau, capitala țării

noii cadre didactice. La Bissau și-a deschis porțile primul institut tehnic „Luptăm cu aceeași înverșunare din împotriva analbetismului și cu o bollor” — ne spun gazdele...

Pe o stradă din Bissau, capitala țării

de prietenie pentru tineri din România

Dar cele mai emoționante cuvinte aveau să le auzim din partea tovarășului ministru de Interieri...

Pe o stradă din Bissau, capitala țării

noii cadre didactice. La Bissau și-a deschis porțile primul institut tehnic...

Pe o stradă din Bissau, capitala țării

de prietenie pentru tineri din România

Dar cele mai emoționante cuvinte aveau să le auzim din partea tovarășului ministru de Interieri...

Pe o stradă din Bissau, capitala țării

noii cadre didactice. La Bissau și-a deschis porțile primul institut tehnic...

Pe o stradă din Bissau, capitala țării

de prietenie pentru tineri din România

Dar cele mai emoționante cuvinte aveau să le auzim din partea tovarășului ministru de Interieri...

Pe o stradă din Bissau, capitala țării

noii cadre didactice. La Bissau și-a deschis porțile primul institut tehnic...